

Názory, ohlasy

Rozhledna a názory

V úvodu musím uvést, že patřím mezi zastánce výstavby rozhledny. Podnětem pro napsání článku byla diskuse na posledním jednání ZM. To řešilo otázku, zda poskytnout bezúročnou půjčku Sdružení pro výstavbu rozhledny či nikoli. Hlasování (i když těsné) rozhodlo, že ano. K definitivnímu rozhodnutí napsat do Zpravodaje mě přivedla nahodilá skutečnost. Při přátelském posezení jsem požádal své známé o vyjádření jejich názoru na otázku. "Jaký je Váš názor na výstavbu rozhledny a pomoc města při jejím financování." Odpovědi je možno rozdělit do tří skupin, stejně tak jako názory občanů našeho města.

První odpověď vyzněla v tom smyslu, že město financuje nějaký problém, který vznikl díky Sdružení. Bylo zřejmé, že odpovídající nemá dostatek informací a své úsudky vyvozuje z toho, co se mu k uchu donese. Zde chci pro čtenáře uvést, že město schválilo půjčku, kterou je Sdružení povinno vrátit. Výše půjčky je ve výši odsouhlasené dotace, kterou Sdružení při splnění stanovených podmínek obdrží. Jedinou výhodou pro Sdružení je bezúročnost a zákon tuto možnost zastupitelsvu dává.

Druhá odpověď vyjádřila názor, že město má svých problémů dost a proč se tedy zabývat rozhlednou. Z odpovědi jsem usoudil, že dotyčný stavbě rozhledny nefandí. I této odpovědi rozumím. Také je stále opakován názor, že stadion je pro fotbalisty. Ano na fotbalovém hřišti se obvykle hraje fotbal. Skutečnost, že atletickou dráhu využilo za období

necelých tří měsíců roku 2009 více než 3,5 tis. žáků našich škol při hodinách tělocviku je pouze statistický údaj, který se do argumentů proti stadionu nehodí. Častá otázka zní: "Kdo bude chodit na rozhlednu?" Odpověď je jednoduchá, ten kdo bude chtít. Zda občan tuto možnost využije či nikoli je pouze na něm. Když rozhledna stát nebude, tak tuto šanci nebude mít nikdo. Vzhledem k počtu účastníků při posledním Silvestrovském výstupu o zájemce strach nemám.

Třetí odpověď byla pro mne nejzajímavější. Proč by město nemohlo podpořit někoho, kdo dělá něco navíc, co nemusí. Město by mělo iniciativu podporovat. K námitce, že zde jsou rizika, která zazněla od prvních dvou aktérů, třetí účastník diskuse odpověděl. "Bez rizika dnes nikdo nic nedokáže a jediná jistota je, že žádná jistota není". Já si dovoluji připomenout "některým oponentům rozhledny", že ztrácejí historickou pamět. Nechci zde vytahovat různé kauzy, za které město muselo zaplatit miliony a nemá z nich vůbec nic, nebo skoro nic.

Můj subjektivní názor (i když trochu nadnesený) je, že rozhledna nad Horšovským Týnem zvýší kvatitu života jeho občanů. Vím o řadě občanů, kteří rozhledně fandí, ale jejich názor není slyšet. Nechci zde rozpoutávat polemiku nad tímto problémem. Rozhledna se staví a všichni kdo jí fandí čekají až se dostaví. Pak nastane den, kdy příznivci výstavby se sejdou u rozhledny při příležitosti jejího slavnostního otevření. Všechny strasti a problémy budou zapomenuty a výhled na naše malé, ale krásné město jistě potěší oko každého, kdo má Horšovský Týn za své město.

Závěrem uvádím, že jsem přispěvatelem na schody. Také jsem získal podporu u členů VV TJ Dynamo, které zakoupilo schody pro jednotlivé oddíly. Chci věřit tomu, že i ostatní společenské organizace budou následovat a zakoupí si "svůj" schod.

Emil Hofman, Horšovský Týn

P.S. Nechtěl jsem být ve svém příspěvku adresný a vyvolávat tím případné polemiky. Po přečtení článku v DD 19. 2. 2010 s titulkem "Na rozhlednu si půjčili milion" jsem připsal tento odstavec, abych připomenul určitá fakta. V něm totiž pánové Písařík a Vejvoda uvedli: "Vadí jim, že dopředu nebyli korektně seznámeni se všemi podmínkami stavby". Mají obavy, že když dotace nevyjde, zůstane město rozhledna. Domnívám se, že lepší je mít rozhlednu než nic. V době jejich působení na radnici získalo město dotaci na výstavbu bytového domu v Masarykově ulici. A jak to dopadlo? Z obdržené dotace ve výši 5,1 mil. Kč muselo město vrátit 4,2 mil. Kč za porušení dotačních podmínek. Horšovskému Týnu spadly "více než čtyři melouny" nenávratně do kanálu. Pánové, nejhorší je ztráta paměti! Tehdy to vysumělo, město vrátilo z vlastních prostředků do státní kasy 4,2 mil. Kč a ani Domažlický deník to tehdy nezajímalo. Na závěr je třeba dodat, že město z domu do kterého vložilo dotaci od státu 5,1 mil. Kč a ze které vrátilo státu 4,2 mil. Kč nemá nic. Když mu tentokrát zůstane rozhledna byla by to lepší transakce než ta, kterou uvádím. To je ale nejhorší scénář. Počkejme si až bude dotace vyúčtována a potom hodno•me - tak jako s domem v Masarykově ulici.

Emil Hofman, Horšovský Týn

OBĚTEM HOLOCAUSTU

Mezinárodní den holocaustu

U příležitosti mezinárodního dne holocaustu se žáci ZŠ a OŠ v Horšovském Týně poklonili obětem tohoto zverstva.

Velký mráz neumožnil položit živé květiny.

Suchá vazba dokládá, že naše generace zná svoji minulost.

Jana Tomášková

